Imperfect in Original

Izhaja trikrat na teden: v torek, četrtek, soboto.

EDINOST

ZA RESNICO IN PRAVICO! OD BOJA DO ZMAGE!

Issued three times a week. Tuesday, Thursday Saturday.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO SLOVENSKE POD PORNE DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGO.

ŠTEV. (No.) 58. CHICAGO, ILL., TOREK, 15. MAJA — TUESDAY, MAY, 15, 1923. LETO (VOL.) IX.

Vojna grozi med Anglijo in Rusijo.

VELIKA BRITANIJA RAZBURILA BOLJŠEVIKE S SVOJO NOTO. — ČIČERIN POSLAL ANGLIJI ODGOVOR. — VELIKE DEMONSTRACIJE PROTI ANGLIJI V MOSKVI. — KAMENOFF GROZI Z OSVETO RADI UMORA V LAUSANNE.

Moskva. — Radi zadnjih političnih razvojev, ki jih je rodila Lozanska konferenca, je nastalo razmerje mej Veliko Britanijo in Rusijo silno napeto in velik čudež bo, ako ne bo temu diplomatičnemu sporu sledila vojna mej Anglijo in Rusijo.

Noto Velike Britanije, ki jo je te dni naslovil na sovjetsko vlado britanski zunanji minister Lord Curzon glaseča se na komplicirane razmere izza leta 1920. ko je Anglija moralno in materijalno podpirala protirevolucijo v pokrajinah ob Belem morju, je sovjetska vlada sprejela z velikim razburjenjem. Takoj so sledile javne demonstracije, kakor hitro je časopisje prineslo vest o britanski noti.

Čičerin že odposlal prvi uradni odgovor.

Sovjetski zunanji minister Čičerin je sestavil prvi kratki odgovor Veliki Britaniji in istega že izročil britanskemu zastopniku v Moskvi. Odgovor ni izzivajoč, ampak nasprotno vabi Veliko Britanijo na konferenčno diskuzijo, potom katere naj bi se pereče vprašanje, ki je nastalo iz tega slučaja rešilo.

Demonstracije boljševikov v Moskvi.

Drugačno lice pa je kazalo razpoloženje boljševikov na javnih demonstracijah, ki so se obdržavale zadnjo soboto v Moskvi. Vodji teh demonstracij sta bila Čičerin in vojni minister Trockij sam. V največjem moskovskem gledališču, katerega je ljudstvo napolnilo je govoril zunanji minister Čičerin sam. V svojem govoru je ostro obsojal nastop Velike Britanije. Zavračal je britanske zahteve v Curzonovi noti, ter dolžil Anglijo, da je kriva vseh nepotrebnih konfliktov, ki jih je rodila britanska intervencija in podpora ruskim protirevolucijonarjem v letu 1920.

Curzonovo noto je nadalje imenoval za razžaljivo in drzno, kakoršno bi ne poslala nobena druga vlada, kaki suvereni (?) vladi.

Glede Vorovskijevega umora v Lausanne je dejal: "Da se je ta umor završil, je v prvi vrsti odgovorna Švicarska vlada, ker ni poskrbela zadostnega varstva tujih državnikov, ki so bili povabljeni na konferenco. Moralna odgovornost pa pada na Anglijo, Francijo in Italijo, ker te so povabile prvotno Rusko delegacijo na mirono konferenco v Lausanne."

Čičerin napoveduje Rusko stanovitnost.

"Ako misli Velika Britanija, da bo nas ostrašila s svojo noto se jako moti," je nadalje izjavil zunanji minister. "Angležke bojne ladije so baje, kot poročajo brzojavna poročila že v Belem morju, in so znabiti že otvorile sovražnosti proti našim parnikom. Vendar pa, angleška nota ni resnična in mi se ne bomo nikomur na ljubo umaknili nazaj niti za en sam korak," je povdaril Čičerin.

Nadalje je dejal: "Rusija je nasprotno še opravičena, da predloži Veliki Britaniji račun za škodo, ki jo je naredila s svojo intervencijo na severu leta 1920. Mi hočemo mir in nočemo sovražnosti, toda čakali pa bomo pripravljeni ako nas sovražnik napade."

Trocky prerokuje dolgo vojno.

Zatem je prišel na oder boljševiki vojni minišster, Trockij, ki je v svojem govoru povdarjal, da Rusija hoče mir, toda, ako sovražniki hočejo boj, je rdeča armada pripravljena za vsak slučaj. Mej drugimi je dejal tudi to le:

"Ako pride do vojne, bo to dolga vojna, ki bo zadržala naše konstruktivno delo za več let. (Pravilno bi se glasilo: "bo zadržala naše morenje nedolžnih ljudi!") A, rdeča armada, ki je kakor sem omenil pripravljena, hoče predvsem mir, bo pa v slučaju sovranosti zdržala do skrajnega konca."

Zatem je nastopil Kamenoff.

Za Trockijem je govoril zastopajoč Lenina sedanji vodja sovjetske vlade komunist Kamenoff. Njegov govor se je naglašal v glavnem na Vorovskijev umor v Lausanne. Ves razburjen je Kamenoff stiskal pesti, ter grozil z osveto za umor v Lausanne. Dejal je:

"Kroglja, ki je ubila Vorovskija, je bila namenjena obenem tudi naši sovjetski vladi, proti komunistični stranki in proti vsemu delavskemu gibanju. (Škoda, da ga ni kdo vprašal, komu je bila obenem namenjena kroglja, ki je ubila generalnega vikarja Bučkaviča.) Mi danes prisegamo na osveto! Naj naši sovražniki mislijo karkoli hočejo, toda s krogljami nas ne bodo ostrašili. Mi bomo nadaljevali s osvobodevanjem na vzhodu in zahodu." (Oh, kaka svoboda!)

Vse tovarne so prenehale z obratovanjem.

Za čas, ko so se vršile demonstracije, je sovjetska vlada zapovedala ustaviti po tovarnah vse obratovanje, da je tako dobilo vse delavstvo priliko se udeležiti demonstracij proti noti, ki jo je sovjetski vladi poslala Velika Britanija.

V paradah so nosili naslikanega Curzona britanskega zunanjega ministra, ki je visel na vislicah. (Tako bi radi nemara naredili boljševiki z vsem, ki bi ne trobili v njihov rog. Da, da, se razume, da krvoločna zver ima velik apetit do krvi!) Pred prostori britanskega poslaništva v Moskvi je stala močna vojaška četa, ki je imela nalogo ščititi angleške uradnike in državljane.

Kaj bo prinesla prihodnjost?

Cel svet je obrnil z veliko pozornostjo svoje oči na Anglijo in Rusijo. Vse pričakuje resnega krvavega konflikta mej obema državama, mej katerima je nastal spor čez noč. Anglija je baje odločna. V Belo morje je že poslala svoje flotile z zapečatenimi povelji. Vse izgleda, da vojna je neizogibna. Prihodnjih par dni bo pokazalo, kaj se bo vse razvilo iz tega novega spora.

KRATKE AMERIŠKE VESTI

—Več republikanskih pristašev, je te dni obiskalo prezidenta Hardinga in ga v imenu stranke prosilo naj ne nastopi s kampanjo za mejnarodni tribunal, ker to zna pokopati strankine vspehe pri prihodnjih predsedniških volitvah.

— Poslanik George Harvey, ki se je vrnil iz Anglije domov na počitnice izjavlja, da vesti, da misli sedaj resignirati so neresnične. Prišel je domov, da se odpočije in zatem se zopet vrne na svoje mesto v London.

— Senat države Wisconsin je volil zadnji petek z večino, da se naj vsem mestom, ki mislijo vpeljati novi čas, za prihranjenje dnevne svetlobe v državi prepove tak korak.

— Sedemkratni ženin Herman Krell iz New Yorka se je pri sedmi vjel. Krell, kot poročajo sodnijski zapiski je bil že šestkrat poročen, živel za kratek čas s ženo, se razporočil in si poiskal drugo nevesto. Pri sedmi, pa je poizkusil se poročiti predno je potekla predpisana doba 1. leta po razporoki. Ko je prišel na sodnijo,po dovoljenje, so ga spoznali in mesto h poroki je bil odveden za omrežje. Tudi ta šola ga bo stala nekaj!

— V Merrill, Wis. so našli v plavžu sežgano truplo 57-letnega John Schielka. Okoli prestora so našli krvave sledove, kar je znamenje, da je bil Schielka ubit in vržen v peč. To je moral izvršiti kak sodelavec iz sovraštva do Schielka. Zadeva je v rokah sodnije, ki slučaj preiskuje.

— V Cincinnati, Ohio, bo katoliška župnija Presvetega Srca pričela graditi veliko novo farno šolo, ki bo stala do 200 tisoč dolarjev.

— V Hopkins, Minn. so včeraj blagoslovili novo katoliško cerkev, katero je blagoslovil nadškof Dowling iz Minneapolisa.

— Centrala življenskih zavarovalnih družb omenja v svojem izkazu, da se je tekom lanskega leta zavarovalo za življenje v Zedinjenih državah za več ko 10 biljonov dolarjev.

— V New Yorku so v soboto banditi oropali blagajnika od Ostermoor & Co. za 15 tisoč dolarjev, ki jih je imel pripravljene, da plača z njimi tovarniške delavce, ki so delali za imenovano tvrdko.

— V Clevelandu, Ohio v predmestju Colliwood je v soboto aretiral policaj Denis Grif in nekega osumljenca, katerega ime ni znano. Aretirani je prosil policaja, da bi ga spremil na njegov dom, da bi se preoblekel predno gre na policijo. Policaj je njegovo prošnjo uslišal, in ko sta dospela na njegov dom je aretiranec naskočil policaja, ga zvezal in nato v malem avtoju odpeljal neznanokam. Priče, ki so videle se peljati policaja na autoju pripovedujejo, da ga je odpeljal proti vzhodu. Policija slučaj zasleduje, dosedaj še brez vspeha.

— V Marion, Ind. je umrla te dni menda najstarejša žena v tej državi 103-letna Mrs. Gabriela Havens. Bila je do zadnjega pri zdravju in je zlasti rada čitala zgodbe sv. pisma. Poročilo pravi, da je prebrala zgodbe sv. pisma 72-krat v svojem življenju.

— St. Cloudski škof iz Minnesote Right Rev. Joseph Busch je bil te dni iz Rima odlikovan za člana hiše sv. Očeta v Vatikanu.

GENERALNA STAVKA V ANTWERPENU.

Antwerpen. — Mesto je skoro docelą izolirano, odkar so v soboto odšli na stavko vsi železničarji, uradniki in delavci brzojava in pošte. Promet je v mestu popolnoma ustavljen in mesto je brez zveze z zunanjim svetom. Danes je župan imenoval posebno delegacijo, da se snide s zastopniki delavcev, v svrho pogajanja.

KITAJSKI BANDITI IZPUSTE UJETNIKE.

Banditi so grozili, da postrele ujetnike. — Vlada se poganja z banditi.

—o—

Peking. — Ameriški in Italijanski konzul poročajo iz Linčenga svojim poslaništvom v Peking, da so prejeli zadnjo soboto obvestilo od banditov, da bodo slednji postrelili vse ujetnike, ako se njihovim zahtevam ne ugodi tekom dveh dni. Nadalje pa tudi poročajo, da so vladni seli že odšli v torišče banditov in da se poganjanje mej obema strankoma že vrši. Poganjanje je moralo doseči svoje vspehe, ker je vlada ustavila operacije vladnih čet proti banditom.

Zadnja poročila celo trdijo, da bo polovico ujetnikov že danes spuščenih iz ujetništva na prosto. Rezultati kot jih slika današnje poročilo so sledeči: Banditi bodo dobili odkupnino. Njih organizacija se bo razpustila in banditi se bodo morali vpisati v narodno armado.

Ameriške bojne ladije v kitajskem vodovju.

Ameriška divizijska flotila se je danes približala obrežju in čaka nadaljnega povelja. Tudi francoske ladije v dotičnih vodah so dobile povelje se pridružiti ameriškem ladijam. Ker so zadnja poročila nanašajoč se na usodo ujetnikov zadovoljivejša, ne bodo bojne ladije pričele voditi kakih sovražnosti do Kitajcev.

—o—

JAPONCI BODO KMALU KONTROLIRALI HAVAJSKO OTOČJE.

Superior, Wis. — Senator Lenroot iz Superior, ki se je podal na nadzorovalno misijo, da preišče havajske razmere, se je te dni vrnil domov in piše o svojih utisih, ki jih je dobil na tem potovanju. Glavno kar povdarja je, da bo Japonska na podlagi moralne in naravne pravice kmalu imela pravico zahtevati havajsko otočje zase, ker že sedaj je na tem otočju do dve tretjine ljudi japonskega pokolenja. Pa tudi privatne šole na tem otočju, ki jih vodijo Japonci uče svoje otroke zvestobe do Mikadota, pravi Lenroot.

—o—

HOTELIRSKA DRUŽBA MORA PLAČATI DOHODNINSKI DAVEK.

Chicago. — Znani Harry C. Moir prezident družbe Morrison Hotel Company, ki je eden najbogatejših chicažanov se pogaja z vladnimi zastopniki glede dohodninskega davka, pri katerem je hotel ogoljufati, oziroma zakriti družbene dohodke, da bi ne plačali toliko davka. Vlada je prišla na sled in sodnijski proces se je pričel proti družbi. Moir se je pri včerajšnim pogajanju že podal in je pri volji plačati 15 tisoč dolarjev davka za leta 1918. in 1919.

JUGOSLOVANSKE NOVICE

Slika Beograda in njegove politike.

V krogih belgrajskega prebivalstva je podkupljena in divja belgrajska žurnalistika zanesla mnogo nasprotovanja proti Hrvatom in Slovencem. Začela se je zopet stara lajna o amputaciji in ljudje so prepričani, da gre to tako lahko, kakor bi "čevabčice" pekel. Sicer pa je jasno, da ogromna masa srbskega ljudstva noče amputacije, ker kaj takega sploh razumeti ne more. Srbski seljak želi le, da se država uredi tako, da bo v njej mir in red, pa naj bo urejena tako ali tako. Interes na centralistični politiki ima le srbska buržuazija, ki je vsa preželta dobičkarskega, kapitalističnega mišljenja. In to je utemeljeno v tukajšnji socialni strukturi.

Belgrad je danes mali Pariz, za bogataše in dobičkarje, za revno ljudstvo pa — ciganska vas. Vmes pa ni nobene druge slojne plasti. Bogastvo in "Lumpenproletariat" — vse skupaj! Na ulicah najbogatejše in najmodernejše toalete ter razcapane figure. Le malo drugega. Stavbe! Spredaj na pol razpadla in umazana stara hišica nekdanjega belgrajskega tipa, zadaj pa visoko v nebo štrleč najmodernejši "Wolkenkratzer." Prijatelj je dejal: Hišico so si Srbi napravili sami, "Wolkenkratzer" pa mi — prečani. In v tem tiči jedro nesporazuma v tej državi. Belgrajski vladajoči krogi hočejo hegemonijo Srbov, ker ima od nje peščica "čaršije" svoj profit. In ta "čaršija" odloča danes smer politike in pisavo časopisja. Moralni in intelektualni nivo te čaršije pa kaže ton njene žurnalistike, ki žal ne ostaja čisto brez vpliva na ostalo ljudstvo.

Zato bo po mojem mnenju treba zastaviti tu. Ne moremo se zanašati na dobro ali slabo voljo Pašičev ali Davidovičev. Tu bi morali mi sami začeti ogromno delo čiščenja pojmov. Brez tiskane besede pa to ne gre. V tem oziru je mnogo zamujeno, vse pa še vedno ne.

Boj za avtonomijo obeta biti še dolg in težak. Uspešen pa bo, ako bomo povsod, kjer se nudi prilika, storili svojo dolžnost!

Intrige in izzivanje. Kakor pri vsaki krizi tako uporabljajo v Belgradu tudi v sedanji najraznovrstnejše intrige in izigravanja v svrho oslabitve nasprotne pozicije ali pa celo v svrho diskvalifikacije. Radikali n. pr. so poslali v Zagreb dva svoja odposlanca na razgovore z revizionisti. Oni so ta korak napravili mogoče le zato, da v predvidevani (?) koaliciji z demokrati demokratom ne bi zrastel greben previsoko. Kakor hitro pa so bili radikalski odposlanci v Zagrebu, so že zagnali demokratje krik: "Glejte jih izdajalce, z Radičem se pogajajo! To so separatisti, to so protidržavni elementi!" Malo je manjkalo, pa bi jim bili rekli, da so "klerikalci." Nato so demokratje pogrutali znano "besedilo sporazuma," edino v svrho, da premamijo dvorske kroge. Radikali so nato zopet začeli kazati voljo za "pogajanja," da preplaše demokrate, češ. "možemo i bez vas!" — Tako se nadaljuje ta ostudna pustolovščina od dne do dne. Drugod je navada, da stopijo merodajni činitelji skupaj, povedo, kar imajo povedati, se dogovore, sklenejo pogodbo in pogodbo drže. Tega pa pri nas naše pokolenje še ne bo doživelo.

PAPEŽ SPREJEL ANGLEŽKEGA KRALJA IN KRALJICO.

Rim. — Sv. Oče Pij XI. je zadnjo sredo sprejel slovesno v audijenco angležkega kralja Jurija in kraljico Marijo v svoji apostolski palači v Vatikanu. Papež je razkazal kralju in kraljici slovečo vatikansko knjižnico, katero je kraljevska družina z občudovanjem ogledovala in hvalila.

MINULA BODO LETA DA SE IZVE ZA VREDNOST ŽELEZNIC.

—o—

Železniške družbe obdolžene, da računajo previsoke cene za prevoznino.

—o—

Washington, D. C. — Od kongresa določena komisija, da preišče natančno vrednost vseh ameriških prog in železnic poroča, da bo vzelo še leta in leta, predno bo svoje delo približno dokončala. Z preiskavo je kongres pričel zato, ker se je dolžilo železniške družbe, da slednje računajo približno 50 odstotkov več za prevozne cene kot bi morale. Te visoke prevozne cene so bile velik odločujoči faktor, da so se cene življenskim potrebščinam in drugim stvarem, ki so morale po železnicah na trg vedno dvigale zadnji čas, pravi senator Brookhart.

Preiskava glede popolne vrednosti vseh železnic je zvezana z velikimi zaprekami. Dosedaj so precenili natančno vrednost še le proge in lastnino treh družb. Toda že te ugovarjajo, da določena cena je za danes že veliko prenizka, ker se je tekom zadnjih dveh mesecev vse podražilo material in drugo za najmanj 10 odstotkov. Za preceniti pa imajo imetje in lastnino še od 132 raznih železniških družb, ki lastujejo razne proge širom Amerike. Vzelo bo še veliko časa, predno bo preiskovalna komisijo v stanu napraviti končno piko pri svojem precenjevanju.

Lastniki železnic se izgovarjajo, da niso plačevali nikdar več dividend na delnice kot po 5 in tri četrt odstotkov, to namreč in več, da dobi vsak investor, ako svoj denar investira bodisi v kakoršnokoli stvar. Drugi faktorji pa, ki dolže železniške proge verižništva, pa pravijo, da to ni res in da so železniške družbe vedno kovale lepe dohodke in kadar jih ni bilo so dobili celo državno podporo.

—o—

☞ŠIRITE LIST EDINOST.

DENARNE POŠILJATVE.

Včerajšne cene so bile jugoslovanskim dinarjem:

100 — Din.	$ 1.35
500 — Din.	$ 5.90
1000 — Din.	$11.60
2500 — Din.	$29.00
5000 — Din.	$57.00

Za italijanske lire:

50 — Lir	$ 3.25
100 — Lir	$ 5.75
500 — Lir	$27.00
1000 — Lir	$54.00

Pri večjih svotah, ki presegajo 2 5 tisoč Din. ali 2 tisoč lir, damo še posebni popust. Predno pošljete denar črez druge tvrdke se spomnite na naše podjetje, ki bo Vam poslalo Vaš denar v stari kraj ceneje in hitreje, kakor kje drugje. Naše cene so vedno najnižje!

Vse pošiljatve naslavljajte na:
BANČNI ODDELEK EDINOST
1849 W. 22nd. St. Chicago, I

EDINOST

(UNITY.)

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto. — Issued every Tuesday Thursday and Saturday.

PUBLISHED BY:

Edinost Publishing Company

1849 West 22nd Street, CHICAGO, ILL.

Telephone: Canal 0098.

Cene oglasom na zahtevo — Advertising rates on application.

NAROČNINA:	Za Združene Države za celo leto	$3.00
"	Za Združene Države za pol leta	$1.50
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	$3.50
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	$1.75
SUBSCRIBTION:	For United States per year	$3.00
"	For United States for half year	$1.50
"	For Chicago, Canada and Europe per year..	$3.50
"	Chicago, Canada and Europe for half year..	$1.75

ŠTEVILKA POLEG VAŠEGA NASLOVA ZNAČI DO KDAJ JE PLAČAN LIST.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš **NOVI** naslov in poleg tega tudi vaš **STARI** naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Entered as second class matter October 11th 1919, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

Da se ne pozabi...

Splošna navada je dandanes mej narodi, da se že vse pozabi jutri, kar se zgodi danes. Silni protesti, ki jih je rodila smrt generalnega vikarja Bučkaviča so že skoro pozabljeni mej navadnimi ljudmi, ki so lačni vsakdanjih senzacijonalnih novic. Ne bo pa seveda pozabljen ta slučaj pri kristjanih, saj s tem se je krščanstvo ovekovečilo z novim činom, ki priča, kako velikansko ljubezen in junaštvo rodi prava vera v svojega pravega Boga. Da, Bučkavič je mučenik in kot takega že slavi v svojem srcu ves krščanski svet.

Toda mi hočemo to pot obrniti pozornost slovenske javnosti na vse nekaj drugega, ki ga je rodil tudi slučaj Bučkaviča. O njegovi smrti je protestiral ves krščanski in nekrščanski svet. Protestirali so celo taki državniki, ki jim je katolicizem največji trn v peti; ti niso sicer protestirali, ker so umorili duhovnika, ampak ker so izvršili boljševiki tako hladnokrven umor nad popolnoma nedolžnim človekom, ki ni zakrivil ničesar drugega, kakor to, kar mora izvrševati dobra duhovščina, t. j. maševati in učiti vernike verskih resnic. Naš list kot katoliški je ogorčeno ožigosal ta brutalni čin, ki so ga boljševiki izvršili nad nedolžnim katoliškim vikarjem. In to opravičeno, kakor so to storili celo vsi brezverni listi. Toda prišla je Prosveta in je s svojim člankom v svoji 94. štev. brez povoda napadla kardinala Mercierja in pritrjevala in odobravala čin, ki so ga izvršili boljševiki nad nedolžnim vikarjem.

Katoliški cerkvi je ta čin veri sovražnih boljševikov položil nov lavorik slave, ki je dokazal, da so predstavniki današnje katoliške cerkve istega duha in istega mišljenja kot njeni prvi predstavniki apostoli, ki so raje šli v najbolj mučno smrt, kot pa, da bi zatajili svojo vero in svojega Boga. Da, katoliški cerkvi je to v ponos in mučenik Bučkavič je že gotovo neminljivo poplačan od Stvarnika nad zvezdami.

Pa tudi za nas Slovence v Ameriki ni bil brez blagoslova ta slučaj. Če nam ničesar drugega ni prinesel, prinesel je nam ta blagoslov, da sedaj vidi tudi priprosti slovenski delavec, katerega je dosedaj vlekla Prosveta za nos, kakšen list je Prosveta, ki je tolikrat prinesla v svojih predalih tu pa tam: "o saj mi nismo proti veri, zaradi nas si lahko kar hočeš!" Toda to pot pa je, kot smo že pred par dnevi omenili **skočil volk iz ovčje obleke.** Pokazal se je prav tak kot je v resnici in tisti, ki preje nam niso vrjeli, kadar smo dolžili Prosveto, **sedaj vidijo in nam potrjujejo,** da je Prosveta **v resnici** zagrizen protikatoliški list. To nam potrjujejo pisma, ki jih prejemamo od ljudi.

Hvala Bogu oči se odpirajo tudi našemu narodu in jaz imam to za blagoslov, ki ga je prinesla Slovencem v Ameriki **Bučkavičeva mučeniška smrt!**

V eni izmej naslednjih številk je Prosveta prinesla neki prazen odgovor in pri tem je kajpada napadla slovenske in sploh vse katoliške duhovnike. Da bi zmešala pojme je zapisala naslov članku: "Volk je skočil iz kute." Meni se le čudno vidi, da ni Prosveta zapisala, oziroma urednik, ki je pisal dotični članek še to le: "Kutarji so krivi, da so Bučkaviča obsodili na smrt." To seveda omenim za šalo, ker Prosvetini uredniki sodeč po njih pisavi, imajo svoje čitatelje za navadne jurčke, ki jim morajo vse vrjeti, kar napišejo. Če kdo prime te tičke po domače povedano za jezik, ki je znano, da ne govori vedno "čiste in poštene" resnice, ti prično zavijati na vse mogoče načine in, če ne gre zlepa se poslužijo absolutizma. Naj se zgodi karkoli hoče, kutarji na 22. cesti so krivi. Toda ravno v tem slučaju jih je pa večina slovenskega delavstva spoznala, kdo so ti zavajalci, ki hrepene po hegemoniji nad slovenskimi delavci v Ameriki. Ker je znano iz gotovega slučaja na zborovanju gl. odbora, da je bil nekdo imenovan za potvarjalca resnice in da dotični sloveči resnicoljub ni dokazal da ni, zato logično temu je sklepati, da je bil velikanski naval raznih protestov, ki so kar dežavali v uredništvo, a dotični resnicoljub, ki je ime "potvarjalec" lepo utaknil v žep, je zapisal potem v neki številki niti enega protesta ni uredništvo prejelo. Ker pa je pri dotičnemu resnicoljubu res le ono, kar je nasprotno njegovi trditvi, je sklepati, da se je s protesti parkrat napolnil uredniški koš, kar pa seveda, iz ljubezni do samega sebe "resnicoljub" ni povedal, niti nobenega protesta objavil. Tako se hoče lepo volk zopet obleči v ovčje oblačilo; toda zastonj je, narod ga je videl, ki je skočil iz kože in sedaj ga pozna. To pa Prosveto jezi, kot staro klepetuljo, ki se v jezi nevedoma zareče!

Ja, pa kako lepo se je Prosveta zamislila in češ, "duhovniki hočejo držati delovne mase v temi." Toda ker potvarjalce slovenski delavci poznajo, zato vedo tudi sami, da je res ravno nasprotno, kar trdi dotični članek.

Kaj pa, ali je Prosveta dokazala, da ni tako, kakor je članek "Mastna Pogača" dokazal. Kaj še? Zavertnik je lepo priimek zopet utaknil v žep ,kakor navadno, kadar se ga prime za odgovor na kratko. In to so dokazi! Zmetati nekoliko blata na druge to so navajeni ti tiči, a srečni pri tem niso, ker blato, ki ga hočejo metati na druge prileti vedno nazaj in oblati njih same. S člankom, ki je Prosveta napadla kardinala Mercierja, je dosegla nov rekord v potvarjanju resnici. Ako ni to res naj Prosveta nam odgovori in izpodbije trditve, ki so navedene v članku "Mastna pogača!"

Sicer je ta poziv zastonj. Z lažmi in zavijanjem je nemogoče izpodbiti dotične trditve, a z resnico jih pa ne morete, ker ta pač ni v vaši posesti, ampak ravno nasprotno. Zato priimke lepo spravite, ker ste jih zaslužili in drugače vas pošten človek sploh imenovati ne more, dokler se ne poboljšate, da boste resnico pisali. Kadar boste pa resnico pisali, bodite prepričani, da bomo z radostjo in velikim veseljem jemali svoje klobuke pred vami s svojih glav!

Ponovili smo to le radi tega, da ne bo naše slovensko delavstvo prehitro pozabilo na slučaj, **v katerem je skočil volk iz ovčje obleke.** In ta volk je Prokleta, katero vzdržuje slovensko delavstvo, deloma prisiljeno, deloma nevedoma!

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Steelton, Pa. — Ko sem se od prijaznih prijateljev poslovil v Johnstownu sem se podal v slovensko naselbino Steelton, kjer je naseljenih veliko naših ljudi. Vožnjo sem imel jako lepo, ker vlak je ubiral svojo pot mej pennsylvanskimi gorami, ki so odete s cvetočo spomladansko odejo. Zamišljen v naravo in prirodno krasoto sem dospel v Steelton, kjer sem moral izstopiti. Iz postaje sem jo mahnil h tukajšnjemu blagemu gospodu župniku Father Gladeku, ki so me že pričakovali in z veseljem sprejeli.

Naslednji dan je bila ravno nedelja kot nalašč za agitacijo. Rev. Father Luka Gladek so me pri obeh mašah krasno priporočili, zakar sem jim dolžan najprisrčnejše zahvale. V ognjevitih besedah so povdarjali, kako velikanska potreba je v današnjih dneh katoliški tisk in ljudstvo se je njih priporočila tudi navzelo k srcu. To zlasti pokazuje lepo število novih naročnikov na list Edinost. Zelo so mi tudi pomagali za oglase, kar se jim najlepše zahvaljujem, kakor tudi za gostoljubnost, ki sem jo užival pri njih tekom mojega bivanja v tukajšni naselbini.

Nadalje se moram zahvaliti Mr. Malešiču, ki mi je veliko pomagal, ko me je vodil okrog tukajšnjih rojakov, da sem tako zamogel obiskati vse rojake v naselbini. Hvala tudi Mrs. Malešič za postrežbo in gostoljubnost. Istotako se zahvaljujem tudi Mrs. Dormiš, za postrežbo in pomoč pri agitaciji.

Delavske razmere so kakor povsod. Dela je sedaj dosti. Zaslužek se pa razlikuje od prostora in dela, ki ga vrši delavec. Mesto Steelton se mi jako dopade. Po mestu je nasajeno lepo drevje, ki je mestu pravi kras. Pa tudi ljudje so dobri, verni in prijazni, ter spoštujejo svojega marljivega in delavnega g. župnika.

Kakor se čuje nameravajo letos z zidanjem nove šole in dvorane. Z zidanjem bodo pričeli že prihodnji mesec, da bo tako gotova do prihodnje jeseni. Tako bo dobila naselbina potrebno dvorano, kjer se bo narod izobraževal in razvedreval ob raznih prireditvah v naselbini.

Naše liste imajo tu zelo radi in jim prav ugajajo.

Prijateljski pozdrav vsem steeltonskim Slovencem in najlepša hvala vsem, ki so mi tako vneto pomagali pri agitaciji, za naše liste. Bog in Marija naj vsem stotero poplača!

Leo Mladich, pot. zastopnik.

—o—

Denver, Colo. — Cenjeno uredništvo Edinosti: — Prosim, da mi dovolite nekoliko prostora v vašem cenjenem listu, da priobčim par vrstic od nas iz Denverja.

Nimam poročati nič kaj veselega, ampak žalostno novico, da je izmej naše srede ugrabila neizprosna smrt dva mlada, v najlepših začetnih mladih letih. Prvi je Alojzij Lunka, star 16 let, ki je bil operiran na slepiču, toda prepozno in je po 18-dnevnem trpljenju izdihnil svojo dušo dne 29. aprila ob 5. uri zjutraj v bolnišnici sv. Antona. Pokojni je bil blag mladenič in je mej boleznijo vdano trpel vdan v božjo voljo. Pokojni se je rodil tu v Ameriki in je bil sin ugledne vdove Mrs. Ivane Lunka. Pripadal je k društvu sv. Martina in k društvu sv. Jožefa štev. 21. J. S. K. J. kakor tudi k Dramatičnemu Pevskemu klubu "Slovenec" in pa k Najsv. Imenu Jezusovem.

Druga žrtev skoro za enaki slučaj je bila Miss Mary Javornik komaj 17 let stara, ki se je morala tudi podvreči operaciji na slepiču in je v 24. urah po operaciji umrla. Ta je izdihnila svojo dušo dne 30. aprila ob 1. uri ponoči. Šest ur predno je umrla bila je previdena s sv. zakramenti za umirajoče. Pri njeni smrtni postelji je bilo nas več, kakor Rev. Father Judnič, Mr. John Perko in jaz. Vidli smo, kako je goreče molila in s smehljajem na ustih, kakor, da bi ne bila nič bolna. Ako jo je kdo vprašal če jo hudo boli, je odgovorila, da jo nič ne boli in ko smo odhajali je smehljaje rekla vsakemu posebej z Bogom!

Pokojna je bila jako lepa dekle in lepega vzornega obnašanja. Zmiraj je bila vesela, bila je članica Pevskega in Dramatičnega kluba "Slovenec" in je bila cerkvena pevka. Bila je tudi članica Marijine družbe. Rojena je bila v Salidi, Colo. hči ugledne družine Mr. in Mrs. Frank Javornik.

Ker sta oba A. Lunka in Miss Javornik umrla v enem tednu je bil tudi skupen pogreb dne 6. maja. Pogreba so se udeležila vsa slovenska društva. Vse skupaj je bilo gotovo do 2 tisoč udeležencev. Najprvo so šla društva do hiše žalosti po Miss Javornik in ko so to spremili v cerkev so šli po Mr. A. Lunka.

Ko so obe krste bile v cerkvi je po cerkvenih obredih imel preč. g. župnik Father Judnič ganljiv govor v slovenskem in angleškem jeziku. Vsi navzoči so imeli rosne oči, ko so slišali lepe tolažljive besede iz ust g. župnika. Pri obredih je pel Pevski zbor "Slovenec". Posebno je bilo žalostno za slišati, ko so pevci in pevke zapeli poslovilno: "Nad zvezdami."

Iz cerkve se je pričel pomikati sprevod do 45. ceste. Tam so čakale štiri poulične železnice, katere so jih odpeljale na Mont Olive pokopališče, kjer so izročili materi zemlji telesne ostanke pokojnih. Ob pogrebu je zopet zapel pevski zbor "Blagor mu..."

Žalujočim družinam in sorodnikom od obeh izrekam globoko sožalje, ranjkim pa naj počivata v miru in sveti naj njima večna luč.

Spavajta v miru hčerka in sin,
Dopolnila sta na zemlji težave in bolečine;
Zapustila sta svojce v tej solzni dolini,
Preselila sta se k Bogu v višine!

— Nadalje se preč. g. Father Judnič lepo zahvaljujejo v imenu vsih faranov pevskemu in dramatičnemu klubu "Slovenec" katero je kupilo eno mašno obleko, v kateri se je služila sv. maša prvič na velikonočno nedeljo, kakor se tudi lepo zahvalju-

(Dalje na 3. strani.)

"BABILON"

Burka v petih dejanjih. Po A. Kotzebuejevi "zmešnjava na zmešnjavo." Za slov. oder nanovo priredil Milan Rojan.

DOROTEJA: Tudi prav! (sama zase) Moje želje se bodo izpolnile! Mladega Medveda bom že priučila plesati. Pohleven bo kot jagnje.

MAKS: (pride nazaj) Jelica je že odšla.

DOROTEJA: Pokloni ji oni zavitek in bodi pogumen! Dragi nečak, vrni se nazaj, kot moj zet!

MAKS: (vzame zavitek) Zdaj sem v resnici pogumen. Ostanite pri vratih, da boste bolje slišali. (Odide v Helenino sobo)

DOROTEJA: (kliče moža iz sosedne sobe) Kazimir, Kazimir, pridi sem!

TRNOVSKI: (še v sobi) Že zopet! Nikoli ni miru!

DOROTEJA: Naglo, brž, takoj!

9. Prizor.

Trnovski, Doroteja.

TRNOVSKI: Ljuba Doroteja, saj veš, da nisem prijatelj naglice, ki ni nikdar zdrava še manj dobra!

DOROTEJA: Tiho! Pst, Poslušajva, kako se bo razgovarjal Maks s Heleno.

TRNOVSKI: Poslušati — samo poslušati. Prav, le da ni treba hoditi.

DOROTEJA: Vsediva se prav blizu vrat, drug tik drugega.

TRNOVSKI: Ja, ja, samo da sedim. (oba se vsedeta tik vrat v Helenino sobo)

MAKS: (v sobi) Ljuba, prisrčna sestrična! Prišel sem z izrecnim dovoljenjem tete.

DOROTEJA: Kako me spoštuje.

MAKS: (v sobi) Že davno sem vas na tihem ljubil. Znam, da vam ni za moje bogastvo. A poglejte, s kakimi poštenimi nameni prihajam k vam!

DOROTEJA: Radovedna sem, kaj odgovori Helena.

TRNOVSKI: Kakor vedno, ali je ne poznaš?

DOROTEJA: Pst! Helena govori — toda tako tiho, da ne razumem ne ene besede.

MAKS: (v sobi) Oj storili ste me neizrečeno srečnega.

TRNOVSKI: No sedaj sva slišala: je že rekla — da!

MAKS: (v sobi) Ti moja zlata nevesta!

DOROTEJA: Kakšno veselje. Vsa sem ginjena!

TRNOVSKI: (zdeha) Jaz tudi!

MAKS: (v sobi) Dovolite, zlata nevesta, da vam poljubim roko.

DOROTEJA: (vsa ginjena, vsa v sreči) Preljubi soprog — objemi me. Ah spomin prve ljubezni.

TRNOVSKI: (jo malomarno objame) Saj jaz nisem bil tvoja prva ljubezen.

DOROTEJA: Če ne prva, pa zadnja.

MAKS: (v sobi) Sprejmite, najdražja, ta dragoceni pajčolan, ki ne bo nikdar zakril Vaše lepote in vaše kreposti.

DOROTEJA: Kako galanten!

MAKS: Nikar se ne branite, nevestica, sprejmite ga!

DOROTEJA: Zvita tica se celo brani darila!

MAKS: Ne za vas ni predrag —

DOROTEJA: Pomagati mu moram (gre v sobo) Dovolj otroka! Ustvarjena sta drug za drugega. Pridita ven k svojemu očetu, v moje naročje!

10. Prizor.

Maks, Jelka (zavita v pajčolan) Trnovski, Doroteja.

DOROTEJA: (potegne Maksa in Jelko v sobo. Zunaj grmi) Čujta grmi! Nebo pritrjuje vajini zvezi. Kazimir, blagoslovi mlada zaročenca.

(Maks in Jelka poklekneta predenj)

TRNOVSKI: Iz srca rad!

DOROTEJA: Sprejmita tudi moj materinski blagoslov. (Zunaj grmi) Čujta, otroka moja, med gromom in nevihto vaju blagoslavljam in naj vaju nikdar katerakoli nevihta ne razdruži.

TRNOVSKI: Tako je!

11. Prizor.

Trnovski, Doroteja, Maks, Jelka, Helena.

HELENA: (plane zasopla v sobo) Mama, kaj pomeni to?

DOROTEJA: (prestrašena) Helena!? (zavpije) Prevarjeni smo!

JELKA: Jaz sem nedolžna (skoči pokonci in zbeži v svojo sobo)

TRNOVSKI: Helena in duplo!

HELENA: Zunaj se pripravlja k nevihti, že dežuje in mene pošiljajo iz hiše.

DOROTEJA: Ne vem ali spim, ali bdim?

TRNOVSKI: Moj blagoslov je odnesel.

HELENA: Kaj, o čem govorite?

TRNOVSKI: Ti nesrečni Maks, že zopet si nas speljal na led.

MAKS: Milostljiva teta, blagoslovili ste me!

DOROTEJA: Kaj misliš, da bom res pripustila Jelki pajčolan?

HELENA: Jelki, pajčolan?

MAKS: Vzemite vse nazaj in dajte mi samo Jelko!

DOROTEJA: (v jezi) Tam imaš svojo nevesto! (pokaže na Heleno) Toda ona beračica se bo pokorila za svojo predrznost! (gre za Jelko)

MAKS: Ojej, ojej! Strele že švigajo! Moram hitro za njo, da uravnam strelovod in potem naj teta treska kolikor ji drago! (odide)

HELENA: Papa, povejte mi vendar, kaj pomenja vse to? Ničesar ne razumem.

TRNOVSKI: Jaz tudi ne, dete moje!

HELENA: Vse moram zvedeti! Vi ste čudni čudaki! (odide)

TRNOVSKI: (sam) Česa se ne zmisli. Ne mignem več za nikogar niti z mezincem. Komedijanti! (Zunaj grmi) No, ja, zunaj prav prijetno grmi — dež že bije na okna, aha, tako-le se brez truda prav sladko zaspi. (se mu že dremlje). Da, da, ako bi ne bilo spanja, izumil bi ga gotovo kak zakonski mož.

(zadremlje, zaspi)

(zunaj nevihta, grmi, bliska in treska. Trnovski smrči).

Zastor pade.

V NEDELJO POPOLDNE.

Piše Rev. J. C. Smoley.

TEDENSKI KOLEDAR

Binkošti. — **Jezus uči o sv. Duhu.** Jan. 44.

20 **Nedelja** — Binkoštna. Bernadin Sij., spoz.

21 **Pondeljek** — Feliks Šant.

22 **Torek** — Julia, Rita, Emilij

23 **Sreda** — Kvat. Dezider, spoz.

24 **Četrtek** — Marija Pomagaj

25 **Petek** — Kvat. Gregor VII. pap.

26 **Sobota** — Kvat. Filip Neri, sp.

—o—

ENAJSTI ČLEN VERE. — VSTAJENJE MESA.

V enajstem členu verujemu in spoznavamo verski nauk o splošnem vstajenju; to se pravi: Vsi ljudje, pravični in hudobni, bodo vstali vsak v svojem lastnem telesu.

Da, vsi brez izjeme, pravični in hudobni, bodo vstali poslednji dan v svojih telesih, ki bodo popolna, celotna; tu ne bo več mladih, ne starih, ne slepih, ne kruljevih, vsi bodo fizično popolni, toda vsi ne bodo izpremenjeni.

Naša trupla bodo različna, in sicer z ozirom na našo dušo. "Ti, ki so delali dobro," pravi Jezus Kristus, "bodo vstali v vstajenje življenja, ti pa, ki so delali hudo, v vstajenje sodbe." Ta razloček naše prihodnje osode bo videti na naših telesih; hudobneži bodo grdi ko peklenske pošasti, grozni ko pekel, ki bo njihovo bodoče prebivališče, pravični se bodo svetili ko angeli, podobni bodo Bogu, kojega resnični, pravi otroci so.

Trupla pravičnih ne bodo več podvržena trpljenju, ne bodo več podvržena smrti. Nastalo bo soglasje med telesom in dušo, telo bo ubogalo dušo v vsakem oziru, bo v nekakem oziru popolnoma duhovno. "Vstalo bo duhovno telo," pravi sv. Pavel.

Trupla pravičnih se bodo svetila v nepopisljivi krasoti. "Pravični se bodo svetili kakor solnce v kraljestvu njihovega Očeta," pravi Odrešenik. Nekako pred podobo tega nam je dal Jezus Kristus v svojem spremenjenju na gori Tabor. Ta krasota, ta slava bo seveda različna v razmerju po našem zaslužen ju. "Kakor se razločuje zvezda od zvezde v svoji krasoti, tako se bodo razločevali mrtvi, ko bodo vstali iz grobov," pravi sv. Pavel.

Trupla pravičnih bodo neumrljiva, njihova radost bo neskončno sveta in čista. Kakor bodo kaznovani hudobneži na svojih čutih, s katerim so grešili, tako bodo izvoljeni poplačani, ker so jih mrtvičili. Oči pravičnih bodo zrle Jezusa Kristusa, njegovo sveto Mater, svetniki od obličja do obličja, z enim samim pogledom bodo videli in spoznali vse čudeže stvarjenja.

Kaka nepopisna sreča! Se li ne bomo zatajevali, prijatelji, da bomo zaslužili tako blaženost? Prenašajmo torej z veseljem križ, imejmo vedno pred očmi, kako plačilo nas čaka. Trpimo s Kristusom tukaj na svetu, pa bomo deležni njegove slave na dan vstajenja. Če nam smrt ugrabi koga naših dragih, tolažimo se z zaupanjem na vstajenje, da bomo zopet združeni v novem življenju s temi, ki so v Gospodu umrli.

—o—

APOLOGETIKA.

Original ali prepis? — Nepokvarjenost evangeljev.

Evangelia, ki jih imamo, so prepisi. Originalov — — prvotnih spisov — — apostolov ni več.

Dobro! Tudi originalov, prvotnih spisov starih klasikov nimamo več, marveč samo prepise, radi tega pa ne bo nikdo dvonil, da dela klasikov niso pristna. Kdor bi kaj takega hotel trditi, temu bi učenjaki takoj dokazali njegovo neumnost. In vendar so dela mnogih klasikov veliko mlajša kakor pa prepisi evangeljev, in razdalja časa med originalom in prepisom klasikov je veliko večja kakor pa pri evangeljih.

"Codex Vaticanus," ki obsega Novi Zakon skoro popolnoma in "Codex Sinaiticus," ki ga obsega v celoti sta iz 4. stoletja. Iz 5. stoletja imamo nekako deset, od 6. do 10. stoletja 76 prepisov (rokopisov.)

Vse, kar imamo od Sofokleja, imamo v rokopisu iz 8. ali 9. stoletja. Najstarejša prepisa klasikov Virgila in Terenca sta iz 5. stoletja, Horaca iz 8., Cezarja in Platona iz 9., Tacita iz 9. do 11., Homerja in Herodota iz 10. stoletja.

In vendar ne pade nikomur v glavo, da bi dvomil na pristnosti klasikov.

Koliko listin je bilo že ponarejenih, trdijo nasprotniki! Ali niso morda tudi evangelja prišla ponarejena na nas?

Prijatelj, naša evangelja niso nikaki skrivni spisi, katere so še čez stoletja in stoletja izvlekli iz prahu kake knjižnice, kojih usoda ni bila nikomur znana, ne ta evangelja so javne listine, katere so vedno javno in uradno čitali vernikom.

Ko bi hotel na primer dandanes kak duhoven, ko bere vernikom v nedeljo evangelij, ponarediti evangelij, na primer vtakniti kak čudež, kako je Jezus pogasil ta ali oni požar itd., vprašam te, ali ne bi verniki takoj ugovarjali? Je li verjetno, da bi mogli vsi duhovni po raznih krajih sveta ponarediti eno in isto reč, en in isti dogodek, ne da bi verniki tega ne opazili?

Ravno tako je pa nemogoče ponarejanje evangeljev v prejšnjih časih. Ko je v prvih časih krščanstva nek škof spremenil eno samo besedo, tako je bilo preroku Jona brati o bršljanu mesto o buči, so kristjani takoj ugovarjali. In vendar je bila to malenkost. (S. Aug. Ep. 71 pri Migne 33, 242).

Da pa evangelja niso bila ponarejena od srede 2. stoletja, se da pa kaj lahko dokazati iz ohranjenih rokopisov in spisov takratnih cerkvenih pisateljev. Je gotovo, da — — ako izvzamemo male izjeme — — čitamo štiri evangelja ravno v isti obliki, kakor so jih čitali takratni kristjani.

Da niso bila evangelja ponarejena tudi do polovice 2. stoletja, da so se torej takrat v bistvu ravno tako glasila, kakor dandanes, imamo več jako važnih vzrokov. Prvič prvi kristjani niso nikakor hoteli ponarediti evangeljev. "Kakor je bil Judom svet Stari Zakon, tako je bil svet kristjanom Novi Zakon, smatrali bi vsako najmanjšo spremembo za oskrunitev, za zločin. Si li moremo misliti, da bi sveti škofje in duhovni, ki so šli rajše v smrt kakor pa da bi vsaj navidezno nabasali na se greh, kaj takega storili? Za dejanjih in čudežih, o katerih pripovedujejo evangelja, je bilo prič dovolj, pričali so za nje novi čudeži.

Ravno ti vzroki, ki izključujejo vsako ponarejenje po 2. stoletju, izključujejo isto pred tem časom; kajti že takrat je bil znan, kakor vemo od cerkvenih očetov, Matevžev evangelij, skoro gotovo znani in razširjeni po vseh cerkvah in ostala evangelja.

—o—

☞ŠIRITE LIST EDINOST.

KO PRIDETE V CHICAGO
se ustavite pri John Vidmarju na Blue Island avenue. Tam dobite najboljše pijače, smodke in vedno čista snažna prenočišča.

JOHN VIDMAR
Slovenska gostilna
2346 Blue Island ave. Chicago.

SLOVEČI UMETNIŠKI FOTOGRAFIST
Nemecek
1439 W. 18th Street

IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!

SVOJ POKLIC VRŠI ŽE S 30-LETNO IZKUŠNJO!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Vsem cenjenim naročnikom in prijateljem našega lista po državi Pennsylvania in New York uljudno naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino, oglase in sploh vse, kar je v zvezi z listi Edinost, Ave Maria in Glasnikom P. S. J.

Vse naše naročnike prosimo, da mu gredo pri tem njegovem delu za katoliški tisk na roko in mu pomagajo širiti list, ki se bori za delavske koristi in za razširjanje katoliškega prepričanja.

Upr. Edinosti in Ave Maria.

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje s 2. strani.)

jejo Mr. in Mrs. Golaš, katera sta kupila cerkvi tudi eno mašno obleko, tako, da ima naša fara sedaj dve nove mašne obleke jako lepe. Tukaj se vidi radodarnost naših dobrih faranov. Zdaj končam in pri tem pozdravljam rojake širom Amerike a listu Edinosti želim, da bi skoraj postal dnevnik.

George Pavlakovič, zastop.

—o—

Ely, Minn. — Redki so dopisi iz te severne naselbine. Po zimi je nas v roke zeblo in nismo bili v stanu držati peresa. Sedaj pa imamo drugega dela čez glavo, potreba je očistiti naša domovja, treba tupatam kaj prebarvati, da nas spomlad, ki se je polagoma pričela naseljevati tudi k nam na sever ne najde preveč zanemarjene in zamazane.

— Delavske razmere so povoljne, kar se tiče obratovanja. Vrti se vse s polno paro. A zaslužek pa ni bogvekaj.

— Te dni se je zgodila tu precejšna avtomobilska nesreča na Harvey street in Second avenue. Šolska "busa" avtomobila sta trčila skupaj. Rojak Joe Koščak je vozil truck "bus" in John Koščak svoj avto, ki je zavozil na križišču v bus, ki ga je vodil Joe Koščak. Avto se je preobrnil in na njem so se pobile šipe, ki so nevarno obrezale šofirja, kateri je bil pozneje prepeljan v Shipman hospital. Rojaka se pišeta oba enako, ki pa nista v nobenem sorodu.

Poročevalec.

ŽELENIČARSKA DRUŽBA POVIŠALA PLAČE.

Chicago. — Great Northern železničarska družba je v soboto naznanila, da je sklenila povišati s 15. majem vsem železničarskem delavcem po 2 centa na uro.

DRUŠTVO SV. VIDA ŠTEV. 25., K. S. K. J. V CLEVELANDU. O.

V društvo se sprejemajo člani od 16 do 50. leta starosti. Vi se lahko zavarujete za $250, $500 in $1000 smrtnine. Društvo plačuje $7 na teden bolniške podpore. V mladinski oddelek se sprejemajo otroci od 1.—16. leta starosti. Dr. zboruje vsako 1 nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Asesment se plačuje samo na seji, od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne. Vsa nadaljna pojasnila dobite lahko vsak čas pri društvenih uradnikih.

Predsedni:, John Widervol, 1153 East 61st Street.

Podpredsednik, Joseph Žulič.

Tajnik, Ant. Fortuna 1176 E. 61st Street.

Blagajnik, John Melle.

Zastopnik, Joseph Rus, 6519 Bonna ave.

Nadzorniki: John Žulič, Anton Strniša in Joseph Ponikvar. — Zastavonoša Ant. Drečnik. Dr. zdravnik Dr. J. M. Seliškar.

JOHN R. RYAN
POGREBNIK
Cor. Sixth and Portland Str.
CALUMETH, MICH.

Automobile za pogrebe, krste in ženitovanja na razpolago.

Kupčuje tudi s konji.

Vsem se toplo priporoča!

KARDINAL FAULHABER V CHICAGO.

Chicago. — Znani nemški kardinal Michael von Faulhaber, ki se mudi v Ameriki na obisku, je dospel včeraj v mesto Chicago in je gost našega mil. nadškofa Mundeleina. Danes se odlični gost odpelje proti vzhodu, kjer bo obiskal še druga večja ameriška mesta. V Chicago je dospel iz St. Joseph, Mo.

—o—

ŽELEZNIČARJI ZAHTEVAJO POVIŠANJE PLAČE.

New York, N. Y. — Vsi "shopmeni," ki delajo po raznih kurilnicah in popravljalnicah, so sestavili resolucijo, s katero zahtevajo povišanje plač. Resolucija bo predložena po odboru Ameriške Delavske Federacije vladnemu železničarskemu odboru, ki bo razsodil o zahtevah.

—o—

HLEV IN 65 TELET ZGORELO.

Freeport, Ill. — V soboto ponoči se je vžgal tukajšnji bližnji postajni farmarski hlev, v katerem se je nahajalo 65 telet, ki so jih farmarji pripeljali, da jih oddajo drugi dan na železnico za v Chicago. Leseni hlev in vseh 65 telet je zgorelo do tal. Požar pravi poročilo, je najbrže nastal radi kakega trempa, ki so vedno hodili spat v dotični hlev.

Ne trpite vsled
Revmatizma, živčnega trganja, bolečin v prsih, otrplih mišic
Vdrgnite
PAIN-EXPELLER
na bolečo površino, da boste začutili žarenje, in udobna, pomirljiva pomoč bo sledila. Pristni **Pain-Expeller** nosi SIDRO varstveno znamko.

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO "LIRA"

Slov. kat. pevsko društvo "Lira", Cleveland, Ohio. — Predsednik: Anton Grdina, 1053 E. 62nd St. — Pevovodja in podpredsednik: Matej Holmar, 6211 Glass ave. — Tajnik: Ig. Zupančič, 6708 Edna avenue. — Blagajnik: Frank Matjašič 1115 Norwuud Rd. — Kolektor Ant. Smolič, 6411 Varian ave.

Pevske vaje so v torek, četrtek in soboto ob pol 8. uri zvečer.

Seje vsak prvi torek v mesecu v stari šoli sv. Vida.

LUCKY STRIKE CIGARETTE

Najboljše CIGARETE

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA štev. 18, S. D. Z., CLEVELAND, OHIO.

V društvo se sprejemajo člani od 16 do 55. leta starosti. Zavarujete se lahko za: $150, $300, $500, $1000, $1500 in $2000, smrtnine. Za bolniško podporo pa se lahko zavarujete za $7 ali pa $14 na teden. V društvo lahko vpišete tudi otroke od 1 do 16 leta starosti. Za nadaljna pojasnila se obrnite na društveni odbor.

Društvo zboruje vsako 3 nedeljo v Knausovi dvorani ob 1. uri popoldne.

Predsednik, Anton Staniša 1001 E. 72nd Pl.! Podpreds., John Terak, Tajnik, John Widervol, 1153 E. 61st Street; Zapisnikar, Frank Merhar; Blagajnik, Josef Zakrajsek st.; Nadzorniki, Alouis Tomshe, Anton Basca, Josef Zakrajsek ml.; Zdravnik, D. J. M. Seliskar; Zastavonoša John Jerman; Redar John Peterlin.

Izšla je
LEPA KNJIŽICA
Državljanski katekizem

z natančnim poukom o državjanstvu Združenih držav, o demokraciji, o naših sodiščih, o zakonodaji, o pravicah državljanov i. t. d.

Knjižica je pisana v angleščini in slovenščini.

Ta knjižica je najboljša knjiga:

1. za poduk o državnem, političnem, sodnijskem ustroju naše države, o pravicah in dolžnostih državljanov, o volitvah in o vsem, kar mora vedeti vsak državljan države. Zato je najboljša knjiga, ki v kratkih besedah pove vse to.
2. za poduk za drugi papir.
3. za poduk za one, ki so že dobili državljanski papir, da vedo, kaj to pomenja za nje.
4. za poduk v angleščini, ker ima angleški tekst takoj poleg preveden v slovenščini.
5. za poduk v farnih šolah v "Civics" v višjih razredih.

KNJIGA IMA 87 STRANI IN STANE SAMO 10c.

Naroča se pri:

EDINOST
1849 W. 22nd Street, Chicago, Ill.
— ali pa —
NATIONAL CATHOLIC WELFARE COUNCIL
1312 Massachussetts Ave. M. W. Washington, D. C.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalujoča družina si jemlje v dolžnost, izraziti odkrito in srčno zahvalo vsem, kateri so z nami sočustvovali v bolezni, smrti in pokopu nam dragega soproga oziroma očeta

Joseph Zakrajšek

kateremu je angelj miru naznanil dne 30. aprila ob 7. uri zjutraj, da je konec dolgega in hudega trpljenja, in mu zatisnil oči za vedno.

Globoko užaljeni sedaj izrekamo zahvalo najprvo onim, kateri so ga v bolezni obiskali, posebno so še zadnje dneve; Fanie Antončič, Frances Gerbič in Mary Štupica, zahvalo njegovi materi, ki so dospeli iz Chicage ravno dan pred njegovo smrtjo.

Zahvala častitim duhovnikom: Rev. Kazimir Zakrajšek, Rev. A. A. Bombač, Rev. Jos. Škur za pogrebno opravilo, Rev. L. J. Virant za obiskovanje v bolezni, Rev. B. J. Ponikvar za vso naklonjenost v času pogreba.

Zahvala društvam za obiske v bolezni, za podarjene vence, za v deležbo in spremstvo pri pogrebu in podarjene Avtomobile: Društvo Srca Jezusovega, Borštnarjev, in Dr. Loška Dolina. Zahvala društvu Lira za ganljive žalostinke, katere so peli v hiši in v cerkvi.

Zahvala družini Bombač iz Loraina za vdeležbo in podarjene cvetlice in zahvala Leopold Zakrajšeku za udeležbo pogreba iz New Yorka.

Zahvala družinam za podarjene vence in udeležbo pogreba kakor sledi: Vida Zakrajšek, Frank Zakrajšek, Gerbec Štupica, Jerina, Speh, Urbas, Frank in Ana Suhadolnik in Komidar, zahvalo posameznikom Jos. Komidar in John Znidaršič, zahvala tudi kompaniji White Motor za hitro pomoč in podarjene cvetlice, zahvala za podarjene avtomobile družinam John Suhadolnik in Mike Intihar, zahvala pogrebniku Grdini za vse oskrbovanje in vodstvo pogreba.

Še enkrat kličemo, Bog plačaj stotero vsa vaša dobra dela.

Terezija Zakrajšek, soproga, **Joseph, Wiliam, Ladislav, Albin sinovi.**

KUHINJSKO POHIŠTVO.

Zopet smo pripravljeni ni Vam postreči z najboljšim kuhinjskim pohištvom. Vsem se najtopleje priporočamo pri nakupovanju kuhinjskih potrebščin. V zalogi imam vsakovrstne kozarce, kotljev, krožnikov, skled, žlic in vilic in sploh vse, kar potrebujete v Vaših kuhinjah. Naše blago je vedno zanesljivo in po najnižji ceni. Ako potrebujete kaj takega pohištva obrnite se na našega Mr. Joseph Kamen, kateri je Vam vedno na razpolago s postrežbo in z njim se lahko pomenite v Vašem lastnem jeziku.

BENJ. EICHHOLZER
527 MAIN STREET, FOREST CITY, PA.

"MALENKOSTI"

ROMAN V ŠTIRIH DELIH.

Španski spisal p. L. Coloma iz Družbe Jezusove.

Prevedel Paulus.

Noč je bila temna. Skozi vrtna vrata je stopila Currita na samoten trg, ki se je izgubljal v temi med poldovršenimi stavbami. Tu pa tam so brlele svetilke, zavite v lahnorumeno meglico. Skozi vrata trgovine na oglu se je usipala živahna bela luč na ulico. V prodajalni je sedel trgovec, sklonjen nad računi. Od nekod iz daljave, iz tretjega, četrtega nadstropja so doneli glasovi razglašenega klavirja. Nerodni prsti so neusmiljeno obdelovali znano Bellinijevo nesmrtno kavatino.

Kondesa, velika senora, je sicer redko zapustila svoj voz, kakor bi se bala, da se dotakne s svojimi elegantnimi čeveljčki prahu, iz katerega je bila vzeta, danes pa se ni bala hoditi po teh zakotnih krajih. Očividno so ji bile dobro znane te samotne, ozke ulice, po katerih je hitela.

V ulici de Carretas je stalo poslopje poštnega urada. Tam se je ustavila, vrgla skrivnostno pismo v glavni nabiralnik in se vrnila po isti poti.

Majhen doživljaj se ji je pripetil na povratku. Starec spoštljive zunanjosti se je pojavil pred njo. Currita se je splašila in se stisnila k steni. Neznanec je segel v žep in ji ponudil novčič za pet centimov, perra chica, kakor so pravili in še pravijo temu malemu denarju. Mislil je, da je ena tistih sramežljivih ubogih, ki se šele v poznih urah upajo iztegniti svoje izstradane roke po milodaru.

Kondesa je vzela novčič in se komaj vzdržala smeha. In tolika je bila njena brezstidnost, da se onečastila s svojimi nečednimi ustnicami tisto pobožno prošnjo, tisti častljivi odgovor, ki z njim pozdravlja vera svojo sestro usmiljenost v ustih ponižnega ubožca: "Bog plati!" (Dios se lo pague!)

Čudno je izgledalo v njenem budoarju, ko se je vrnila. Svetilka v roki zamorca je pojemala in njegovi zobje iz belega marmorja so se lesketali v temi kakor nasmeh hudobca, ki mu ugaja tema.

Tri ure pozneje je nastal krik in ropot na drugi strani palače.

Paquito Lujan je bil namreč začel klicati in jokati v svoji sobi. Zeblo ga je v jutranjem hladu in strah ga je bilo, pozabili so bili nanj v tej razkošni palači, ki sta v njej bila njegov oče in njegova mati in je bilo sedemnajst služabnikov pripravljenih, da mu strežejo . . .

V.

Smejala se je kondesa de Alborno drugo jutro, ko ji je sinček Paquito pripovedoval čudne dogodivščine pretekle noči.

Ko se je zbudil in se znašel sam v temi, oblečen, v postelji, ki ni bila njegova, namreč tista iz zavoda, je začel klicati ves v strahu na pomoč. Pa nikdo se mu ni oglasil.

Miss Beautiful ga je sicer slišala in takoj razumela, kaj se je zgodilo, da so namreč v palači na otroka pozabili; morda mu je celo slabo postalo, morda so vlomili tatje in ga davijo . . . Smilil se ji je, in prižgala je svečo. Ali sramežljiva misel jo je ustavila. Stvar je bila kočljiva . . . Štela je sedeminštirideset let, deček enajst . . . ura je bila pozna . . . pa naj bi šla sama v njegovo sobo? . . .

Miss Beautiful je zopet ugasnila svečo.

Obupne klice pa je slišala tudi Magdalena, služabnica Lilitina. Skrbno je prihitela, umirila otroka, ga spravila spat in ostala pri njegovi postelji, dokler ni zaspal.

Ta povest je zbudila v Curriti enega tistih nedavnih izbruhov materine ljubezni, ki so jo napadali ob dolgočasnih dneh. Takrat je po cele ure presedela pri otrocih v nursery, se z njimi igrala in jih malodane udušila s poljubi; imenovala jih je svoje golobčke in jim donašala dragocenih igrač in sladčic. Zbadala je miss Beautiful in pripovedovala o patrih iz zavoda dvoumne šale ter se s tem zabavala, pa tudi v pol ure uničila, kar so z neizmernim trudom vsejali patri in miss Beautiful v nedolžni srci obeh otročičev.

Pod burnimi poljubi in objemi Curritinimi je Lili kmalu pozabila prejšnjo brezbrižnost in sebičnost materino.

Drugače pa so ti viharni pojavi materine ljubezni vplivali na dečka. Ta je že imel v svojem nežnem srcu pripravljen kotiček, kjer je njegov spomin z neizprosno zvestobo shranjeval vse žalitve, zrnca strupenega semena med dobrimi rastlinami, pripravljena, da iz njih požene svojčas škodljivo drevo jeze in sovraštva in rodi strupene sadove. Še je to angelskonedolžno srce rado odpuščalo žalitve, pozabiti pa jih že ni moglo več.

Bilo je videti, da se danes kondesa ne zabava z otroki samo iz dolgega časa. Nemirna je bila, kakor kdor pričakuje česa važnega ali česar ga je strah.

Liliti pride srečna misel. Reče materi, naj da Paquita fotografirati z vsemi darili in diplomami vred.

Deček je zardel in odmajal z glavo; Currita pa je bila takoj navdušena za to misel.

"Pa res! In sicer koj se damo fotografirati! Kako bo lepo! German! Obvestite senora markiza, da pridemo v delavnico, nas bo fotografiral!"

Paquito se je oprostil iz rok sestrice, ki je veselja poskakovala in ga objemala, in je jezno vzkliknil:

"Ne, ne, oče, ne! . . ."

"Pa zakaj ne?" Currita se je začudila ter prijela dečka za roko. Pa iztrgal se ji je, razburjen je bil in njegove lepe oči so vse plavale v solzicah.

"Zakaj ne? Zakaj?" je silila Currita.

"Rekel mi je, naj grem ven! Dal mi je dve peseti!" je vzkliknil slednjič otrok obupno, bridko je zajokal in skril svojo ljubko glavico materi v naročje.

Kakšen žarek luči bi bila pač ta otrokova tožba za vsako tistih mater, blagih in modrih, ki pazijo in poslušajo najrahlejši utripljaj srca svojih otrok. Otrokove besede so razodevale plemenito samozavest, ki se je že bližala ponosu, zgodaj dozorelo željo po maščevanju, ki tiho in potrpežljivo čaka, da vrne preziranje s preziranjem, žalitev z žalitvijo.

Ali Currita je videla v vsem tem le trmo svojeglavnega otroka. Pogovarjala ga je, mu grozila, ga ljubkovala in ga skušala pridobiti, da bi se dal fotografirati.

Deček se je navidez vdal in Currita je peljala oba otroka za roke v razkošno opremljeno sobico, kjer je imel Villamelon svojo fotografsko delavnico.

Dolgočasna brezposelnost — moreča skrb vseh velikašev —, ki jim povzroča zehanje namesto solz kesanja, ta dolgočasna brezposelnost je bila vzbudila v slavnem možu in nepremagljivem junaku poklic za fotografiranje. Za plemenitejše delo ni imel zmožnosti. Jesti, piti, spati in fotografirati vsako bitje, ki je prišlo pred njegovo dragoceno fotografično lečo — to je bila življenska naloga tega moža, čigar pradedje so toliko storili za slavo Španije.

Naglo je prihitel Villamelon, kakor vsikdar na najmanjši Curritin migljaj. Oblečen je bil v svežo domačo obleko škotskega kroja, ki mu je bila čez pas komaj prav. Z njim je prišel velik pes belosive barve, krasen kamčadalec. Prejšne čase je bil vedni spremljevalec Curritin, ko je še delala izlete na konju.

Markiz je takoj začel pripravljati svoj fotografični aparat; Currita pa se je mučila, da bi spravila otroka v umetniško skupino. V ospredje je postavila velik stol, izdelan v gotičnem slogu, dragocen starinski biser; nanj sta sedla otroka. Tesno naj bi se objemala in zrla na pohvalne diplome. K nogam jima je moral leči Tok kamčadalec ter nasloniti gobec na baršunasto blazinico, na kateri so počivale otrokoma noge.

Currita je vzklikala od radosti in je bila vsa vzhičena.

"Krasno!! Glej, Fernandito! Kakor kaka slika Messoniera . . .!"

ŠTIRI SOLZE.

(Janez.)

Na božjo pot se je podal stari Marko. Že dolgo ni bil pri Materi Božji gori na sv. Gori, a srce ga je vleklo, da bi jo obiskal še enkrat, predno zatisne oči k dolgemu, nevzdramnemu spanju. Morda ga bo Devica veselejša sprejela, kadar pride na oni svet, ko bode videla, kako se je trudil za njeno čast i kot starček. Vrhtega ga je težilo tudi še trojno gorje — in to je hotel potožiti Nji, ki jo imenujejo Pomočnico kristjanov.

A romarji so se spogledovali in govorili o težki, dolgi poti.

Hm, star človek — prehitro mu opešajo moči.

"Posebno navkreber, to utrudi take ljudi."

Stari Marko pa se je vzravnal, kolikor so mu dopuščale stare moči, češ: "Še sem junak." Kot deček sem prehodil z očetom to pot — tudi zdaj na stare dni ne bo prehuda za me.

In šlo je. Težko sicer, a šlo je. Pogosto je vprašal soseda, ali bo kmalu dovolj pota za danes, ali še dolgo ne bodo nič počivali — seveda, težko je hodil.

In po dveh dneh so zagledali cerkvico na Sv. Gori. Pokleknili so in zapeli v pozdrav Mariji. Mnogim je zalesketala na licu solza veselja.

Šli so v goro. Vedno težje je prestavljal noge stari Marko. Večkrat, kakor je bilo treba, so počivali romarji, da jih je mogel dohajati sivolasi romar. Leta pa je venomer izpraševal, ali je še daleč do vrha, ali se že vidi vsa cerkev ali samo stolp. Pa še zmiraj so nanikali njegovo vprašanje.

"Seveda — gora in star človek — to ni za vkup."

"Nazaj bo laže," je tolažil Marko sebe in druge.

Naposled, ko je uprl mnogokrat oči proseče proti vrhu, ne bo li še zagledal stolpa, ko se je ozrl dostikrat nazaj, da mu je že prehojena pot vlivala novega poguma, je stopil z utrujeno in oslabelo nogo v božji hram.

Dolgo časa ga že ni bilo tukaj. Kot deček je zrl to čudodelno podobo prvič, kot mladenič, ki je nameraval stopiti v življenje, je iskal drugič tukaj sveta. A danes je pokleknil tretjič na tem prostoru, da dobi tolažbe svojemu potrtemu srcu.

Saj ga je usoda hudo obiskala v zadnjem času.

Položili so v grob ono, ki jo je ljubil zvesto in srčno, ki mu je bila draga kot zenica v očesu. A danes je ni več, grobokop Luka ji je odkazal dom v svojem kraljestvu. Staremu Marku pa poka srce, kadar se domisli na njo.

In pri tej misli se je zabliščala prva solza v očeh, pritekla je na velo lice in odtod je kanila na cerkveni tlak.

Imel je dva sinova. Ponosen je bil na nju, ker je upal, da bosta čast in podpora njegovi starosti. In z veseljem je pričakoval onega dne, ko stopi njegov sin pred oltar kot novomašnik. Kolikokrat sta štela z ranjko koliko let mora še preteči, da nastopi slovesni trenutek. A ona ga ni dočakala in — on tudi ne. V cvetu let je poklical Vsemogočni njegovega sina pred se, da da odgovor o delih, ki jih je storil in ki jih je mislil in želel storiti v poznejših letih. Ni pomagalo, da je pokleknil in molil: "Glej, Vseusmiljeni, star sem že, dovolj sem se trudil na svetu, pokliči mene k sebi, a pusti sinu življenje" Zaspal je, zaspal tako trdno, da ga bo zbudila še le tromba na sodnji dan. Tako so mu zagrebli drugo srce, ki je čutilo ž njim, ki ga je ljubilo, in ki je je ljubil tudi sam.

Ob spominu na mrtvega sina je porosila druga solza veli Markov obraz.

A sin, ki mu je ostal, ne zasluži tega imena. Nesrečen oče, ki mora tako govoriti o lastnem otroku! Sin ne hodi po potih, ki sta mu jih kazala z rajno materjo — zašel je, daleč, daleč je zašel od pravega pota. . .

Ko se je domislil drugega sina, sina izgubljenega, se je potočila tretja solza po starčkovem licu.

In ko se je pokazala na razoranem obrazu četrta solza, so hiteli romarji prestrašeni skupaj, češ: "Marku je slabo. Peljimo ga ven!"

A na licu je ostala mrzla — četrta solza, poslednja, ki jo izjoka človeško oko.

In Marko je hitel naproti ljubljeni ženi, dragemu sinu . . .

VSO ODPRAVO

od GLAVE DO NOG

si lahko kupite pri nas. V zalogi imamo najboljše trpežne obleke, najboljše vsakovrstne čevlje, klobuke, spodnje obleke, praznične in za na delo srajce, najboljše ovratnike in kravate za srajce. Kadar kupujete čevlje za praznike ali za na delo pridite k nam in dobili boste najboljše čevlje, ki si jih morette kupiti za vaš denar. Za vaše dečke imamo najboljše trpežne obleke, čevlje, kape, srajce in sploh vse, kar rabijo.

Mi Vam obljubljamo, da v naši trgovini, dobite vedno najboljšo vrednost za "VAŠ DENAR"!

J. J. DVORAK & CO.

1853-1855 BLUE ISLAND AVENUE,
CHICAGO, ILL.

DOMAČE PIVO!

Si naredite lahko po svojem okusu, ako kupite pri NAS:

"HMELJ IN MALT"

Zraven damo navodilo, kako zvariti dobro domače PIVO!

Prodajamo Malt in Hmelj na debelo in drobno.

MAL—TEEN—MALT—EXTRACT CO.
Jos. Bielak, lastnik
1942 W. 21st Street, CHICAGO, ILL.

NAZNANILO.

Naznanjam vsem rojakom Slovencem in bratom Hrvatom v Chicago in okolici, da sem se te dni preselil v svojo lastno hišo, kjer sem otvoril novo **REAL ESTATE PISARNO, na: 1931 West 21st Place.**

Priporočam se vsem rojakom, ki žele kupiti lastne domove ali prodati, da se zglasijo pri meni na novem naslovu, kjer jim bom vedno na razpolago.

Opravljam tudi vsa notarska dela kot affidavite, kupne pogodbe, preiskujem lastninske pravice za tu in stari kraj in zavarovalnina za vse slučaje. Vsem se toplo priporočam!

JOHN J. KERSTNIK,
West Side Real Estate and Exchange System.
1931 West 21st Place, Chicago, Ill.
Phone: CANAL 3773.

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAČ

6217 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

se priporoča za nakup MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE. Izdeluje MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

J. KOSMACH

1804 W. 22nd St. Chicago, Ill.

Rojakom se priporočam pri nakupu raznih BARV, VARNIŠEV, ŽELEZJA, KLJUČAVNIC IN STEKLA.

Prevzamem barvanje hiš zunaj in znotraj, pokladam stenski papir.

Najboljše delo, najnižje cene. Rojaki obrnite se vselej na svojega rojaka!

List Edinost

je last slovenskih katoliških delavcev v Ameriki. Za njih korist se izdaja, da brani njih pravice in jim kaže pravo pot do pravega napredka. List Edinost zahaja skoro v vse slovenske naselbine po Ameriki. Vse zavedne slov. družine so nanj naročene, in ga pridno čitajo, ker v njem najdejo največ pravega poduka, mnogo zanimivih novic in zabavnega čtiva.

ZATO SO OGLASI V LISTU "EDINOSTI" USPEŠNI.
Trgovci, ki imajo svoje trgovine naj poizkusijo oglašati v listu "Edinosti" in prepričani smo, da bodo potem v Edinosti stalno oglašali.

DRUŠTVA SE BODO POVZDIGNILA DO VSPEHA,
ako ob raznih prireditvah in kampanjah oglašajo v našem listu. Poizkusite in prepričajte se enkrat. Poslužite se lista za Vašo reklamo, da je list ponese na slovenske domove pred oči slovenskih rojakov, da bodo znali, kaj prirejate in kdaj!

NAŠA TISKARNA

je sedaj skoro najmodernejša slov. tiskarna v Ameriki. Tiskarska dela izvršujemo lično in točno. Vsem slovenskim čč. gg. duhovnikom, cenjenim društvam, trgovcem in posameznikom, se najtopleje priporočamo, da se spomnijo na nas, kadar potrebujejo, kakih tiskovin.

Ničesar drugega ne prosimo Vas, kakor vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam. Ako le to storite, smo prepričani, da bomo vedno tiskali Vaše tiskovine mi!

Mi izvršimo vsako tiskarsko delo. Najsi bo še tako malo ali veliko. Poizkusite pri nas!

TISKOVNA DR. 'EDINOST'

1849 W. 22nd Street Chicago, Ill.
Phone: Canal 0098.